

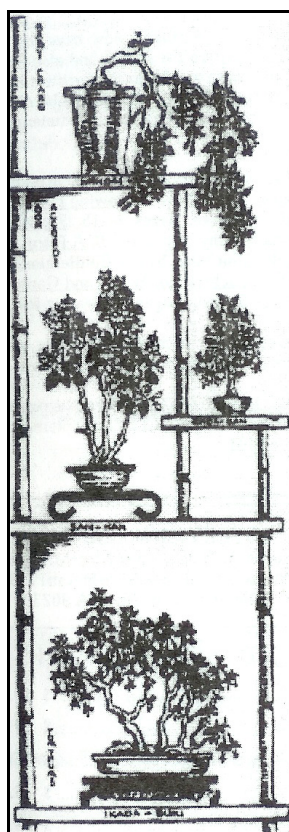
Bonsai-fuchsia

”Fuchsia” - juni 2005

af Else Højbjerg

Der er skrevet mange bøger om bonsai, og man kan nemt få det indtryk, at denne dyrkningsmetode kræver specielle evner og forudsætninger hos dyrkeren. En amerikansk fagmand sagde engang: ”Der er i virkeligheden ingen mystik i kunsten at dyrke bonsai, man skal blot være i besiddelse af egenskaber som almindelig sund fornuft, omhu, tålmodighed og formsans.”

Det kan man læse i Wagtails bog nr. III, hvis forfatter Eileen Saunders fortsætter med at fortælle os fuchsiadyrkere, at vi allerede er bonsai dyrkere i en eller anden grad. Så det skulle ikke være så svært for os at bruge denne dyrkningsmetode, hvis vi gør noget mere ud af den beskæring af top og rod, som vi i forvejen har erfaringer med. Det samme gælder ompotningsteknikkerne.

Billede fra
The Fuchsia Fan
nov./dec. 1998

Når vi hører ordet bonsai, har vi sikkert en forestilling om ældgamle planter/træer i miniformat med krogede stammer og særlige vækstformer. Og det er netop kunsten at få bonsaiplanterne til at se sådan ud.

Som fuchsiadyrker har man flere odds imod sig. Fuchsiaplante er som regel i besiddelse af en utrolig vækstkraft, som vi skal lære at tæmme. De tåler ikke frostgrader, og de stiller krav om fugtige omgivelser og porøs jord, som ikke må tørre ud. Alligevel kan det lade sig gøre, selv om tålmodigheden bliver sat på hårde prøver.

En bonsai plante skal kunne vokse i en lav skål og i en beskeden jordmængde.

Og det er bl. a. det, vi skal ”lære” planten. Vi skal forsøge at hæmme dens vækst, så blomster, blade og grene efterhånden får det ønskede miniformat. Og det tager tid.

Den japanske bonsaikunst omfatter en lang række vækstformer med specielle navne. Hvis man vil gå så videnskabeligt til værks, må man finde litteratur om emnet, som også omfatter hvilken slags planteskåle, der bør vælges til en speciel vækstform.

Her vil vi koncentrere os om, hvordan man starter sit bonsai projekt. Der er to veje, man kan gå. Enten begynder man med en stikling, eller også udvælger man sig en ældre plante med en spændende grenbygning. Selv om det lyder utroligt anbefales det at bruge robuste sorter, som danner et tæt rodsystem.

Starter man med en stikling, sættes den i en ganske lille potte, helst en af dem med mange huller i siderne. Potten sættes i en lidt større potte fyldt med grus eller sand for at holde på fugtigheden. Så snart stiklingens rødder er vokset ud til randen af den lille potte, studs rødderne helt inde ved potten. En anden form for rodstudsning opnås ved blot at dreje stiklingepotten, så vil rodspidserne blive fjernet af gruset i yderpotten. Denne behandling fortsættes, indtil stiklingen har fået en helt fast og

tæt rodklump, hvilket er vigtigt for den videre vækst. Samtidig er man allerede gået i gang med at knibe planten grundigt og hele tiden fjerne de største blade og desuden tage højde for, hvilken form man vil tilstræbe.

Når de bløde grønne grene begynder at forvedde, kan man begynde at tænke på, hvilken planteskål (med drænhuller i bunden!) man skal vælge som plantens endelige voksested. Så kan den efter mange uger plantes om i en porøs og holdbar jordblanding, som ikke synker sammen. Vanding foretages ved neddykning af plantebeholderen, og bagefter skal vandet have lov til at dræne bort gennem hullerne i bunden. Også fremover skal der knibes, fjernes store blade og rodstuds for at få planten til at nedsætte størrelsen på blade, skud og blomster. Der gødes kun svagt.

Begynder man derimod med en ældre plante, skal man ad flere omgange gradvis beskære krone, fjerne gamle rødder og potte ned til stadig mindre potter.

Chancen for et godt resultat vil være størst, hvis man starter lige efter plantens vinterhvile. Hvis planten holdes i fugtige omgivelser og bliver overbruset (med forstøver!), vil den bryde også fra det gamle ved. Når nyvæksten er i gang, vil det være tegn på, at der også er aktivitet i roden. Den er i gang med at danne de nye fine rodhår.

Så kan den gamle plante tages ud af potten, den gamle jord fjernes forsigtigt uden at beskadige de fine hvide nye rødder, som er vokset frem på nogle af de gamle rødder. Med en helt ren kniv fjernes så mange af de lange gamle rødder som det synes forsvarligt, og planten sættes i en mindre potte. Denne behandling gentages indtil planten er blevet reduceret så meget, at den er egnet til at plante i bonsaiskålen. Undervejs har kronen fået samme behandling, som ovenfor beskrevet gen.

for behandling af stiklin-

gen. En bonsaifuchsia må - som andre fuchsia - ikke tørre ud. Vanding flere gange om dagen kan være nødvendigt. Et lag mos, som dækker plantejorden, vil kunne forhindre hurtig udtørring, og det vil se pænt ud.

Hvis alt lykkes, vil man i løbet af nogle år kunne få en fin fuchsia-bonsai.

Vinteropbevaring: Som andre fuchsia.

Mange detaljer kunne føjes til denne artikel, som kun må opfattes som en appetitvækker.

I Wagtails bog III kan man på siderne 97-112

finde en grundig beskrivelse af dyrkningsmetode, jordblandinger, vanding, gødning m.m.

Inspirationskilder: Forskellig litteratur